

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

323. An licentia Episcopi sit necessaria pro ingressu Religionis quando
uxor ex consensu viri vult in ea profiteri? Et an saltem pro licito ingressu
necessaria sit licentia Episcopi? Ex p. 10. t. 12. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

exemplari debeat potius ut valeat, quam ut corruat. *leg. Quoties in additionibus ff. de rebus dubiis. Et ita tenet Pellizzarius loco citato, n. 139. asserens ita secum sensisse quatuor viros doctissimos suae Societatis.*

6. Verum in hac difficultate Pater Bordonus ubi supra in *Decisionibus Miscellan. decis. 86.* putat, quod si Oratrix petiit in supplicatione gratiam pro quatuor Monasteriis eo in calu posse ingredi singula illorum pro vna vice tantum, licet addit illa clausula: *Tribus vicibus in totum*, quia scriptura praesumitur digesta errore Scripseris, qui non aduertit ad tenorem petitionis, & gratia facta. Ratio est, quia Princeps solet se accommodare precibus sibi porrectis, *leg. Sic preces ff. de legibus, cap. Inter dilectos ff. Ceterum de fide Instr. ubi gloss. verb. Peritioni*, ait responsum conformari petitioni: sed Oratrix, ut suppono petiit gratiam ingrediendi quatuor Monasteria, & obtinuit quia illa exprimitur in Rescripto Pontificio: ergo cum gratia efficaciter facta fuerit, praesumendum est, Scribam vsu styli Ordinarij inaduertenter errasse. Quod si Oratrix petiit ingressum ad tria, & Rescriptum est ad quatuor, abtineat ab ingressu eius, de quo non fecit mentionem in supplicatione. Si Rescriptum sit ad duo Monasteria, cum expressione trium vicium, vnum illorum bis ingredi non potest, cum certa regula sit, non concedi duplicem ingressum, & gratia facta sufficienter sortitur suum effectum. Hac Bordonus.

RESOL. CCCXXII.

An Episcopus possit dare licentiam, ut nuptia intret in Monasterium ob periculum vite?

Imò in dicto casu nuptia intrans, an incidat in excommunicationem in Concilio impositam?

Et quid de vidua bone fame, quae cupit honestatis gratia intra Monasterium manere? Ex p. 3. tr. 2. Rel. 130.

§. 1. **R**espondet affirmatiue Azorius *tom. 1. l. 1. c. 8. q. 4.* ubi docet posse recipi intra clausuram licite viduam bonae fame, quae cupit honestatis gratia intra Monasterium manere. Item posse recipi feminam de licentia Episcopi de adulterio suspectam apud virum suum, eaque de causa vite periculum certo timet.

2. Sed contrariam sententiam prorsus sustinendam esse puto, quam tuetur Portel in *addit. ad dubia Regul. ver. clausura Monialium. n. 2.* ex declaratione Cardinalium facta Episcopo Salmantino, quae sic habet. Non licet Episcopis vel permittere, vel licentiam concedere mulieribus, ut ex causa liciti matrimonialium, adulteriorum, ac dissensionum inter viros, & uxores apud Monasteria Monialium sequestrentur securitatis gratia, imò ingredientes incidere in excommunicationem à Concilio impositam. Et hanc declarationem adducit etiam Hieronymus Rodriguez in *compend. qq. Regular. resol. 26. num. 15.*

RESOL. CCCXXIII.

An licentia Episcopi sit necessaria pro ingressu Religionis, quando uxor ex consensu viri vult in ea profiteri?

Et an saltem pro licito ingressu necessaria sit licentia Episcopi? Ex p. 10. tr. 12. & Misc. 2. Rel. 57. alias 56.

Sup. hōc in tom. 6. tr. 6. Rel. 222. lege doctrinam §. Norandū est.

§. 1. **A**d hoc dubium negatiue respondet Basilius Pontius, de *Matrim. lib. 9. cap. 12. n. 15.* ubi sic ait: Ut post consummatum Matrimonium transeat aliquis ad Religionem licite, & seruatis his, quae iure seruari debent, non solum requiritur licentia alterius Coniugis, sed vterius exigitur, quod si

consentiat vir, ut uxor Religionem ingrediatur, ipse etiam ingredi debeat, neque possit in saeculo remanere, *cap. Agathosa, cum seqq. 27. quast. 2. & cap. Quasi uxor rem 3. quast. 5. & cap. Cum sis, & cap. Cum uxor atque conuers. con. 10.* Nisi fortasse vir sit adeo proiectus aetatis, ut in saeculo sine periculo manere possit: vel nulli vir creetur Episcopus. Si enim ex Religio potest assumi in Episcopatum, etiam antequam ingrediatur Religionem assumi poterit. Similiter si uxor conuertatur, ut in Religionem ingrediatur, illa etiam compellitur intrare Religionem, neque in saeculo remanere permittitur, nisi prouideat sit aetatis *cap. Vxoratus, cap. ad Apostolicam, cap. Significauit. 18. de censur. coniugat.* Eadem enim est vtriusque ratio, & per condicio. Atque iuxta hanc intelligendus Textus in *cap. 1. de conuers. coniugat.* ne repugnet aliis in quibus magis distincte locuti sunt Pontifices. Nisi dicatur tempore Alexandri III. non esse praecipuum, ut sententiae ad Religionem transirent, sed promissa continentia in saeculo remansisse. Praeter licentiam Coniugis, Episcopi licentia de necessitate non requiritur, neque ad valorem professionis, neque ex necessitate praecipui, neque ut Coniux postea reuocari non possit à manente in saeculo. Et quamuis in *cap. Si uir, & uxor. 27. q. 1.* indicari videatur licentiae necessitas, attamen neque irritus dicitur actus, & praeterea non constat in eo mentio de ista specie sermonem esse, & denique iam vni abolutum est illud praecipuum, si quod extitit. Neque enim consuetudine receptum est, ut petatur Episcopi licentia. Hucusque Pontius; & ante illum Sanchez *lib. 7. disp. 1. 2. n. 3.* quorum sententiam noscimus sequitur doctus, & amicus Pater Martinus Perez de *Matrimonio disputat. 38. sect. 5. n. 6.* cum non appareat vllum ius, vllus textus tale praecipuum imponens. Nam quem allegant aduersarij, *ex cap. si uir, & uxor.* probatissimi Doctores inter quos Glossa ubi *verb. Conscientia*, asserunt in eo textu de ista specie sermonem esse. Quia potest intelligi, quando Coniugati volunt Monasterium construere, ad quod transeat sine licentia Episcopi, quod fieri non potest, quia id sine Episcopi facultate adificari nequit, *cap. Nemo de consecr. dist. 1.*

2. Sed licet haec sententia sit satis probabilis, cum sit tantorum hominum autoritate fulta, ego tamen adhuc affirmatiue sententiam dico itaque praedictam licentiam ad valorem professionis necessariam non esse; quia nec Textus in *cap. Si uir, & uxor.* neque vllus alius pro valore professionis requirit licentiam Episcopi. Maior difficultas est, an pro licito ingressu necessaria sit? Doctores superius citati sentent, ut vsum esse, nullum esse latum praecipuum in dictis capitibus; & si forte latum sit, iam consuetudine esse abolutum. Ceterum verius censo, & praecipuum latum fuisse in dicto *cap. Si uir, & uxor.* illa enim dictio, *nullatenus*, necessitatem importat saltem praecipui. Neque in contrarium est consuetudo, quia potius solitum est licentiam Episcopi postulari in praedicto euentu, ut tradit Glossa in *d. cap. 1. de conuers. coniugator.* Etenim cum Episcopo competat examinare, & iudicare, an Coniux dans licentiam teneatur Religionem ingredi, vel satisfaciatur obligationi votum castitatis emittens necessario dicendum videtur licentiam Episcopi requiri, maxime eo casu, quo Coniux praebens licentiam ad Religionem non transiret. Et ita hanc sententiam tenet Caelestrus Palauis, *tom. 5. disp. 3. punct. 6. §. 1. numer. 11.* & ante illum docuerat Layman *lib. 5. tract. 1. cap. 1. §. 7. num. 3.*